УМЕТНИЧКО-СТРУЧНОМ ВЕЋУ УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ
ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА УМЕТНОСТИ У НИШУ

На основу члана 74. и 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ број 88/2017), члана 165. Статута Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“ број 8/2017), члана 160. Статута Факултета уметности у Нишу, члана 10. и 11. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“ број 2/2018) и Одлуке Уметничко-стручног већа Универзитета у Нишу о именовању Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурсу, НСВ број 8/18-01-004/20-004 од 7.7.2020. године; а поводом Конкурса за избор у звање и заснивање радног односа једног наставника у звање доцент или ванредни професор за Ужу уметничку област – Социологија, који је декан Факултета објавио у дневном листу *Народне новине* од 18. маја 2020. године, Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима Конкурса у саставу:

- др Ивана Спасић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, председник,
- др Смиљка Томановић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, члан,
- др Драган Жунић, редовни професор Факултета уметности у Нишу (у пензији) члан,

у Статутом предвиђеном року подноси следећи

И З В Е Ш Т А Ј
О УЧЕСНИЦИМА КОНКУРСА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
И ЗАСНИВАЊЕ РАДНОГ ОДНОСА НАСТАВНИКА

На наведени Конкурс, као једини кандидат, пријавио се др Предраг Цветичанин, доктор социолошких наука, који је уз пријаву на конкурс приложио следећу документацију:

1. Биографију са библиографијом
2. Уверење надлежне полицијске управе да против њега није изречена правоснажна пресуда за кривична дела из члана 72. став 4. Закона о високом образовању
3. Оверене фотокопије диплома са основних, магистарских и докторских студија социологије
4. Попуњен и потписан образац Универзитета у Нишу о испуњавању услова за избор у звање наставника
5. Доказе о испуњености услова за избор у звање који укључују:

а) монографију из уже области за коју се кандидат бира
б) доказе о објављеним радовима у домаћим и међународним часописима у текућем изборном периоду
в) књиге и текстове из претходног изборног периода
г) доказе о учешћу у раду тела факултета и универзитета;
д) доказе о рецензирању радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција);
ђ) доказе о учешћу у научно-истраживачким пројектима
е) доказе о руковођењу завршним радовима студената
ж) доказе о излагањима на међународним или домаћим научним скуповима
з) доказе о претходном педагошком искуству
и) доказе о осталим наводима из биографије.

ОПШТИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
И ПОДАЦИ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ КАРИЈЕРИ УЧЕСНИКА КОНКУРСА

Име, презиме и звање др Предраг Цветичанин, доцент на Факултету уметности

Име и презиме:	Предраг Цветичанин
Адреса:	Катићева 3А/22, Ниш, Србија
Поштански број	18000
Број мобилног телефона	063 8142399
Email адреса	pcveticanin@gmail.com
Датум и место рођења	04.05.1963, Ниш, Србија, Југославија

ШКОЛОВАЊЕ

Предраг Цветичанин је рођен 1963. године у Нишу, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је социологију на Филозофском факултету у Нишу 1989. године, радом из области социологије уметности под називом *Модерна и постмодерна. Модернизам и постмодернизам*. Магистрирао је социологију на Филозофском факултету у Београду 1997. године (смер социологија уметности). Назив магистарске тезе био је *Социолошка анализа издаваштва у Србији без покрајина у периоду од 1981. до 1991. године.* На Филозофском факултету у Београду је и докторирао 2011. године радом из области социологије културе, *Ратови на симболичким границама – социолошка анализа културних пракси грађана Србије*. Поред тога, магистрирао је на Катедри за историју и филозофију уметности Central European University у Прагу 1995. године и на Департману за филозофију, логику и научни метод London School of Economics Универзитета у Лондону 1998. године.

Средња школа		
Назив, место	1978/1980	Гимназија *Бора Станковић* Ниш
Назив, место	1980/1982	Гимназија *Стеван Сремац*, Ниш
Одсек (класа):	1980/1982	Усмерено образовање, смер новинар – сарадник, просек 5,00

Основне студије	
Назив, место	Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Ниш
Одсек (класа):	Студијска група за социологију
Тема:	Назив дипломског рада: *Модерна и постмодерна. Модернизам и пост-модернизам* (област социологија уметности). Ментор: проф. др Драган Жунић

Година дипломирања, просечна оцена / оцена	Датум одбране дипомског рада 13.12.1989. године, просечна оцена током студирања 9,63, оцена дипломског рада 10

Постдипломске студије	
Назив, место	Филозофски факултет Универзитета у Београду, Београд
Одсек (ментор)	Студијска група за социологију. Смер: Социологија уметности, ментор: проф. др Сретен Петровић
Тема	Назив магистарског рада: *Социолошка анализа издаваштва у Србији без покрајина у периоду од 1981. до 1991. године*
Година одбране, просечна оцена, оцена	Датум одбране магистарског рада: 22.12.1997. године, просечна оцена током студирања: 9,57

Докторске студије	
Назив, место	Филозофски факултет Универзитета у Београду, Београд
Одсек (ментор)	Студијска група за социологију, ментор проф. др Марија Богдановић
Тема	Назив докторске дисертације: *Ратови на симболичким границама: социолошка анализа културних пракси грађана Србије*
Година одбране, просечна оцена/оцена	Датум одбране докторског рада: 1. децембар 2011. године

Научно и стручно усавршавање (школе, семинари, курсеви)	
Период (од – до)	Назив школе
1994 – 1995. године	Магистарске студије на Катедри за историју и филозофију уметности на Central European University (CEU) у Прагу
Јул 1996.године	Летња школа из области филозофије науке *Scientific Methods: from Positivism to Post-modernism* у Будимпешти
1997 – 1998. године	Магистарске студије на Департману за филозофију, логику и научни метод на London School of Economics and Political Science (LSE) у Лондону
Јул 2000. године	Летња школа у области културне политике: *Innovative Cultural Policies and Cultural Management in Societies in Transition* у Будимпешти

ПРОФЕСИОНАЛНА КАРИЈЕРА – ПЕДАГОШКО ИСКУСТВО

Предраг Цветичанин је отпочео своју професионалну каријеру на Филозофском факултету у Нишу, где је од 1991. до 1997. године радио најпре као асистент приправник, а потом и као асистент за предмете *Социологија уметности* и *Социологија културе и уметности* у периоду од 1998. – 2010. године. Од 2012. до 2015. године радио је као доцент на на Факултету за спорт и туризам ТИМС у Новом Саду, где је студентима основних и мастер студија држао предавања из предмета *Социологија културе и уметности*, *Теорија културног стваралаштва*, *Култура и глобализација* и *Културни простори*. Од 2015. године ради као доцент на Факултету уметности у Нишу где предаје предмете *Социологија културе и уметности* на основним студијама на департманима за музичку уметност и примењену уметност и предмет *Естетика* на мастер студијама студентима департмана за музичке и ликовне уметности. Од 2014. године ангажован је и на UNESCO катедри за Културну политику и менаџмент, коју Универзитет уметности у Београду организује заједно са Универзитетом LUMIÈRE из Лиона, као предавач за предмет *Културна политика и културна права.*

Педагошко искуство/радна места	
Период	**Послови**
1991. – 1997. године	Асистент приправник на студијској групи за социологију, Филозофског факултета Универзитета у Нишу
1998 – 2010. године	Асистент на на студијској групи за социологију, Филозофског факултета Универзитета у Нишу
2012 – 2015. године	Доцент на Факултету за туризам и спорт ТИМС у Новом Саду
2015 -	Доцент на Факултету уметности Универзитета у Нишу

ПРЕГЛЕД УМЕТНИЧКОГ / НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА УЧЕСНИКА КОНКУРСА

(уметничка остварења, публикације, реализовани пројекти, резултати практичног рада и др.)

НАУЧНИ РАД – ПУБЛИКАЦИЈЕ НАКОН ПРЕТХОДНОГ ИЗБОРА

У периоду од претходног избора др Предраг Цветичанин је објавио а) научну монографију *Независне културне сцене у југоисточној Европи* (2020), Ниш: Универзитет у Нишу, Факултет уметности у Нишу и СВЕН Ниш, ISBN 978-86-85239-70-0; б) текст у међународном часопису са SSCI листе као први аутор: Cvetičanin, P, Popovikj, M. and Jovanović, M (2019), Informality in the Western Balkans: a culture, a contextual rational choice, or both?, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 19, Issue 4, 585–604; два текста у међународном часопису *Südosteuropa,* у којима се у једном појављује као први, а у другом као други аутор: в) Cvetičanin, P. and Lavrič, M. (2017), Typology of Household Strategies of Action in Four Countries of Southeastern Europe in a Period of Economic Crisis, *Südosteuropa*, volume 65, no. 3, pp 459–494. и г) Efendić, A., Cvetičanin, P. and Kumalić, I. (2017), Thriving and Surviving Activities of Households During the Crisis Period. Empirical Evidence from Southeastern Europe,

Südosteuropa, volume 65, no. 3, pp. 495–519; текст у међународном зборнику д) Katz-Gerro, T, Cvetičanin, P. and Leguina, A. (2017), Consumption and Social Change: Sustainable Lifestyles in Times of Economic Crisis, in: *Social Change and the Coming of Post-Consumer Society. Theoretical Advances and Policy Implications*, (edited by: Maurie J. Cohen, Halina Szejnwald Brown and Philip J. Vergragt), London and New York, Routledge, Taylor and Francis Group, pp. 95–123; и ђ) текст у научном часопису који издаје Универзитет у Нишу: Cvetičanin, P. (2019), Education as a Factor in the Development of Musical Taste, Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education Vol. 3, No 2, 2019, pp. 131 – 146.

Пуни библиографски подаци о публикацији	**М…**	**В**
М10 (М11, 12……М18)		
T. Katz-Gerro, P. Cvetičanin and A. Leguina (2017), Consumption and Social Change: Sustainable Lifestyles in Times of Economic Crisis, in: *Social Change and the Coming of Post-Consumer Society. Theoretical Advances and Policy Implications*, (edited by: Maurie J. Cohen, Halina Szejnwald Brown and Phlip J. Vergragt), London and New York, Routledge, Taylor and Francis Group, pp. 95–123. DOI: 10.4324/9781315630168-8; ISBN 978-1-138-64205-8	**М14**	**5**
М20 (М21,22…….М28)		
P. Cvetičanin, M. Popovikj and M. Jovanović, (2019), Informality in the Western Balkans: a culture, a contextual rational choice, or both?, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 19, Issue 4, 585–604. DOI: 10.1080/14683857.2019.1692427; https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14683857.2019.1692427 - импакт фактор 1.723	**М21**	**8**
P. Cvetičanin and M. Lavrič (2017), Typology of Household Strategies of Action in Four Countries of Southeastern Europe in a Period of Economic Crisis, *Südosteuropa*, volume 65, no. 3, pp 459–494. DOI: 10.1515/soeu-2017-0031; https://www.degruyter.com/view/journals/soeu/65/3/article-p459.xml	**М23**	**4**
A. Efendić, P. Cvetičanin and I. Kumalić (2017), Thriving and Surviving Activities of Households During the Crisis Period. Empirical Evidence from Southeastern Europe, *Südosteuropa*, volume 65, no. 3, pp. 495–519. DOI: 10.1515/soeu-2017-0032; https://www.degruyter.com/view/journals/soeu/65/3/article-p495.xml	**М23**	**4**
М40 (М41,42…….М48)		
П. Цветичанин (2020), *Независне културне сцене у југоисточној Европи*, Ниш: Универзитет у Нишу, Факултет уметности у Нишу и СВЕН Ниш, ISBN 978-86-85239-70-0	**М42**	**7**
М50 (М51,52…….М58)		
P. Cvetičanin (2019), Education as a Factor in the Development of Musical Taste, *Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education* Vol. 3, No 2, 2019, pp. 131 – 146. DOI: 10.22190/FUTLTE1902131C http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUTeachLearnTeachEd/article/view/5776	**М54**	**2**

НАУЧНИ РАД – МИШЉЕЊЕ О НАУЧНИМ РАДОВИМА КАНДИДАТА У ПЕРИОДУ ОД ПРЕТХОДНОГ ИЗБОРА

П. Цветичанин (2020), Независне културне сцене у југоисточној Европи, Ниш: Универзитет у Нишу, Факултет уметности у Нишу и СВЕН Ниш, ISBN 978-86-85239-70-0

Монографија „Независне културне сцене у југоисточној Европи" аутора др Предрага Цветичанина објављена је у издању Факултета уметности Универзитета у Нишу и издавачке куће СВЕН. Студија има 167 страна, а обиље емпиријског материјала представљено је на 87 графикона, 13 табела и 4 слике. Коришћена литература укључује 142 библиографске јединице, од чега 13 аутоцитата. Монографија је базирана на резултатима два међународна истраживања чији је др Цветичанин био руководилац: *Излаз са маргине – истраживање и креирање мера културне политике за независне културне сцене у друштвима југоисточне Европе* и *Социо-економски статус и стилови живота/стилови рада запослених/ангажованих у цивилном сектору у култури у друштвима југоисточне Европе* која су реализована у периоду од 2015. до 2017. године.

У првом истраживању анкетирани су представници 200 организација цивилног сектора из региона, а одржано је и осам фокус група уз учешће више од 90 културних радника из 75 организација, што је омогућило да они сами проговоре о односима са другим актерима унутар поља културне продукције и проблемима са којима се сусрећу у раду. Док је ово истраживање имало за циљ да истражи карактеристике и капацитете организација цивилног сектора које делују у области савремене културе и уметности, друго истраживање фокусирало се на проучавање услова живота и рада појединаца – запослених и ангажованих у цивилном сектору у култури. Анкетирано је 500 испитаника – чланова и сарадника организација са независних културних сцена. самосталних уметника, али и самосталних кустоса и менаџера у култури. Поред социо-демографских података, прикупљени су детаљни подаци о условима рада уметника и културних радника који делују у цивилном сектору, о економском, културном и социјалном капиталу њихових породица; о њиховом стиловима живота и о њиховим политичким ставовима.

Упркос богатству емпиријског материјала, права намера и првенствени квалитет ове студије јесу теоријски. У студији је дат покушај трансформације концепције поља културне продукције великог француског социолога Пјера Бурдијеа (P. Bourdieu), који би омогућио проучавање деловања културних актера – њихове продукције и стратегија деловања – у друштвима југоисточне Европе на почетку XXI века.

Другачији контекст – висок степен зависности културних актера од средстава државног буџета, државне институције које се у свом раду воде првенствено партијским интересима, низак степен развијености културног тржишта, мала платежна моћ публике, полу-периферијски статус друштава југоисточне Европе и снажни утицаји глобализације, захтевали су прилагођавање овог модела да би он могао да помогне у објашњавању и разумевању културних пракси актера у овим друштвима.

Према Цветичанину, поље културне продукције у друштвима југоисточне Европе карактеришу три основне опозиције: 1) између доминантног утицаја политике и доминантног утицаја тржишта у обезбеђивању опстанка културних актера (што доводи до поделе поља на „политички" и „економски" сегмент поља културне продукције); 2)

између хетерономног економског утицаја (под-поље масовне културне продукције) и аутономног културног утицаја на њихово уметничко стваралаштво (под-поље ограничене културне продукције); и 3) опозиција између локално признатих (легитимисаних) уметника и уметничких дела (локални сегмент поља културне продукције) и оних који су глобално признати/легитимисани (глобални сегмент поља културне продукције).

Имајући у виду овај теоријски модел, Цветичанин се фокусирао на истраживање карактеристика, пракси и стратегија деловања организација цивилног сектора у култури у друштвима југоисточне Европе и услова живота и рада културних радника у њима. Међутим, пошто модел поља подразумева релациони приступ, то је нужно укључило и проучавање карактеристика и деловања и свих других актера у пољима културне продукције у друштвима југоисточне Европе. Истраживање је показало да организације независних културних сцена спадају међу најбогатије културним капиталом у пољима културне продукције у региону – и у погледу формалног образовања и у погледу знања и вештина из области културног менаџмента. На другој страни, показало се да су оне изузетно сиромашне економским капиталом – и у погледу техничких ресурса и у погледу финансијских ресурса, а да њихов социјални капитал расте, првенствено кроз сарадњу са новим друштвеним покретима. Имајући у виду ове њихове карактеристике, предвидљиво је да организације независних културних сцена и уметници који их чине припадају ономе што Бурдије зове "подпоље ограничене културне продукције" у коме се како једино мерило успеха третира уметнички квалитет, док се успех код масовне публике и посебно економски успех третирају са сумњичавошћу. Њихова публика је малобројна, али изузетно образована, спремна на изазовне теме и артистичке експерименте, а често је чине други уметници, па и овде Бурдијеов опис „уметничке продукције за уметнике" у овом сегменту поља културне продукције одговара праксама актера са независних културних сцена у региону југоисточне Европе.

У односу на опозицију која дели актере у пољу културне продукције у друштвима југоисточне Европе на оне који раде под окриљем политике и финансирају се из дотација, субвенција и донација и оне чије се деловање примарно валоризује на тржишту, припадници независних културних сцена припадају „политичком" сегменту поља културне продукције. Међутим, за разлику од културних установа, струковних удружења уметника и културно-уметничких друштава, примарни извор њихових финансија нису средства из државног буџета и, друго, а једнако важно, њихово постојање и деловање је базирано на пројектном финансирању. То условљава, с једне стране, крајњу неизвесност њиховог опстанка и изразито прекарне услове рада запослених и ангажованих у цивилном сектору у култури у овим друштвима. С друге стране пак, то што се не могу ослонити ни на кога осим на себе саме, доводи до високог степена оспособљености за обављање најразличитијих послова везаних за пројектно финансирање и до веома активног умрежавања на локалном, националном и међународном нивоу.

И на крају, у односу на трећу основну опозицију у пољу културне продукције, између „локалног" и „глобалног" сегмента поља културне продукције, актери независних културних сцена припадају глобалном сегменту поља културне продукције. Они прате светске трендове, покушавају да своје стваралаштво мере светским мерилима и – у обраћању локалној публици такође – претпостављају код ње познавање ових трендова и стандарда. Они очекују легитимацију свог деловања првенствено од међународних стваралаца, међународне уметничке критике и од међународних донатора.

Из ових њихових карактеристика, произилазе и њихове стратегије деловања. Ови актери се залажу за промену постојеће културне политике, за смањени утицај државе у пољу културне продукције, увећана средства за продукцију уметности и прелазак на пројектни начин финансирања. Истовремено, залажући се за парадржавне моделе културне политике, залажу се за одустајање од искључиво тржишног вредновања уметности. А с обзиром на то да не могу очекивати побољшање властитог положаја од одвијања „игре" по постојећим правилима, актери независних културних сцена у свом делању примењују субверзивне стратегије.

Колико је нама познато, ради се о првој студији која у Србији покушава да примени појам поља у проучавању актера културне политике, што јој већ само по себи даје значај. Оно што је њен главни квалитет, уз обиље емпиријских података о организацијама и појединцима који раде у цивилном сектору у култури, јесте показивање на емпиријском материјалу да овај трансформисани модел поља културне продукције може бити изузетно користан у анализи феномена културне политике у овом делу света.

P. Cvetičanin (2019), Education as a Factor in the Development of Musical Taste, Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education Vol. 3, No 2, 2019, strane 131 – 146.

Текст *Education as a Factor in the Development of Musical Taste* ("Образовање као чинилац развоја музичког укуса") објављен у часопису *Facta Universitatis*, у серији *Teaching, Learning and Teacher Education*, повећен је теми којом се током свог истраживачког рада кандидат највише бавио – културној партиципацији. Текст је базиран на резултатима четири анкетна истраживања реализована између 2005. и 2017. године којима је др Цветичанин руководио у Србији. Понављање истог сета питања везаних за културне праксе у анкетним упитницима омогућило је да се добијени резултати упореде и да студије поприме квалитет лонгитудиналних истраживања.

Предмет којим се чланак бави јесте утицај друштвених чинилаца, а посебно образовања, на развој музичког укуса код деце у Србији. За разлику од становишта да су укуси - а посебно укуси за легитимну културу - урођени, социолошка истраживања широм света показују да су културне праксе, као и естетске преференције научени, те да снажно корелирају са степеном образовања и са социјалним пореклом. Обим емпиријске грађе је био довољан да се у Србији тестирају ови налази из других земаља, а циљ је био да се идентификују импликације добијених резултата за активности развоја публике за класичну музику, која се углавном изучава у оквиру предмета „Музичка култура" у основним и средњим школама, а имајући у виду и профил самог часописа.

У тексту је најпре показано да су преференције у односу на музичке жанрове у Србији релативно стабилне и да се у свим истраживањима исти жанрови појављују као најпопуларнији (изворна народна музика, староградска музика, новокомпонована народна музика, забавна и поп музика), односно као најмање популарни (класична музика, опера, џез, хеви метал и турбо фолк музика). При том, неки од музичких жанрова се показују као прихватљиви готово свима (попут староградске музике, изворне народне музике или забавне музике), док други снажно деле публику (попут, рецимо, новокомпонована народне музике, турбо фолка, класичне музике, опере или хеви метала). Код ових „поларизујућих" музичких жанрова, најјасније се може видети утицај друштвених чинилаца, а посебно образовања. Ту се показује оно што тврди Пол

ДиМађо Р. (DiMaggio), следећи ставове Мери Даглас и Барона Ишервуда (Douglas and Isherwood), да је употреба укуса друштвена и да они могу бити коришћени „као ограде или као мостови" - као „мостови" преко којих се припадници истих класа међусобно повезују, али и као „ограде" којима се припадницима других класа онемогућава приступ – социјалним контактима, али и ресурсима, добрима и услугама. На исти феномен указује и француски социолог Пјер Бурдије (P. Bourdieu) наводећи да укуси функционишу као означитељи класне припадности. Резултати добијени у тексту – уз коришћење базичних статистичких метода, али и анализе вишеструких подударања (*Multiple Correspondence Analysis*) и биноминалних регресионих анализа - показују управо то. Степен образовања и тип занимања које испитаници обављању веома снажно раздвајају публику различитих музичких жанрова – на пример, љубитеље новокомпоноване народне музике и класичне музике – којима су, истовремено, ови други жанрови изразито мрски.

На основу тога се поставља питање да ли би активности развоја публике, у чијој је основи либерално-хуманистичко схватање да култура и уметност имају способност превазилажења класних и других подела у друштву, могли да то превазилажење и остваре. У тексту се заступа теза да, иако тај задатак не може да испуни, упознавање се елитном музичком културом у основним и средњим школама може да има еманципаторску функцију, да развија критичке способности ученика и да их припрема за глобални свет у коме познавање кодова само локалне културе неће бити довољно.

P. Cvetičanin and M. Lavrič (2017), Typology of Household Strategies of Action in Four Countries of Southeastern Europe in a Period of Economic Crisis, Südosteuropa, volume 65, no. 3, pp 459–494. и A. Efendić, P. Cvetičanin and I. Kumalić (2017), Thriving and Surviving Activities of Households During the Crisis Period. Empirical Evidence from Southeastern Europe, Südosteuropa, volume 65, no. 3, стране 495–519.

Два рада објављена у специјалном броју часописа *Südosteuropa, Household Strategies in the Period of Economic Crisis* (серија 65, број 3 из 2017. године) баве се истом темом, па ће заједно бити и анализирани. Оба текста заснивају се на резултатима истраживања *Life-Strategies and Survival Strategies of Households and Individuals in Southeast European Societies in the Times of Crisis* реализованом у Србији, Хрватској, Босни и Херцеговини и Словенији од 2014 до 2016. у оквиру SCOPES програма Швајцарске националне научне фондације (SNSF).

Први од њих, *Typology of Household Strategies of Action in Four Countries of Southeastern Europe in a Period of Economic Crisis*, имао је два основна циља: да утврди да ли је могуће бесконачно велики број активности које се обављају у домаћинствима свести на релативно малих број кохерентних стратегија домаћинстава које се јављају у четири друштва југоисточне Европе у којима је истраживање рађено; и друго, да ли постоји веза између таквих стратегија домаћинстава и њиховог положаја у социјалној структури у овим друштвима.

Доминантна парадигма у истраживањима стратегија домаћинстава од 1970-их до данас полази од теорија рационалног избора, односно стратегије су конципиране као дугорочни планови акције домаћинства, базирани на рационалним одлукама, при чему у састав стратегија улазе само радне активности. У односу на ову традицију, истраживања која је са својим сарадницима спроводио др Цветичанин уводе читав низ теоријских и методолошких иновација. Следећи концепцију Ен Свидлер (A. Swidler) у овим текстовима др Цветичанин и ко-аутори стратегије домаћинстава посматрају као

„генералне начине организовања деловања“, који, по Свидлеровој, и не могу бити организовани у „јединице акције“ (unit acts) које се разликују од ситуације до ситуације, како то замишљају заступници теорија рационалног избора. Затим, усвајајући разликовање између „строге“ и „слабе“ дефиниције стратегије које прелаже Алан Вард (A. Warde), они прихватају „слабу“ дефиницију према којој се стратегије домаћинства могу идентификовати на основу правца деловања и остварених циљева, без обзира на то да ли су они резултат плана или не. Такође, за разлику од уобичајеног приступа, у овим текстовима заступа се теза да начин потрошње у домаћинству представља важан део њихових стратегија. На крају, усвојена је шира концепција стратегија акције домаћинстава која не укључује само економске активности, него и праксе у социјалним сферама (попут образовања, бриге о здрављу или обезбеђивања становања) које су у ранијем периоду у овим друштвима биле део програма државе благостања, а које је неолиберална концепција друштвеног развоја „пребацила“ на домаћинства.

У складу с овим, стратегије домаћинства су у овим радовима дефинисане као „релативно кохерентни и стабилни обрасци акције – специфичне комбинације производних и потрошачких пракси у којима домаћинства користе све типове доступних ресурса и конвертују своје ресурсе у циљу задовољења потреба чланова домаћинства и у покушају да задрже или побољшају свој положај у друштвеној структури“.

Прилагођено карактеру текста, др Цветичанин и др Лаврич су користили две експлоративне статистичке технике - анализу вишеструких подударања (*Multiplė Correspondence Analysis*) и двофазну кластер анализу (*Two-Step Cluster Analysis*) у покушају да у мноштву производних и потрошачких делатности идентификују неколико основних стратегија акције домаћинстава. Кроз ове анализе идентификовали су пет основних стратегија, које су означили као 1) Стратегије формалног тржишта (*Formal market strategies*); 2) Стратегије допунских послова (*Moonlighting strategies*), 3) Редукуј-продај-позајми стратегије (*Reduce-Sell-Borrow strategies*); 4) Стратегије само-обезбеђивања задовољења властитих потреба (*Self-provisioning strategies*) и 5) Стратегије повлачења или пензионерске стратегије (*Retirement strategies*) и 11 подстратегија. Показали су такође да след од Стратегија формалног тржишта до Стратегије само-обезбеђивања задовољења властитих потреба показује све мање учешће домаћинстава у формалној економији и све веће учешће у неформалној и социјалној економији, будући да сведочи о опадајућој способности домаћинстава да задовоље потребе својих чланова у условима економске кризе.

Штавише, аутори су уверљиво показали да постоји јасна веза између ових стратегија и субстратегија деловања домаћинства и њиховог положаја у друштвеној структури, пошто свакодневне праксе домаћинства зависе великим делом и од ресурса (капитала) који су им на располагању, односно да се јављају као типичне за одређене друштвене класе и класне фракције. Самим тим оне се могу посматрати као начини на које се класна структура репродукује и како се мења. У том смислу аутори истичу да би се анализа стратегија домаћинстава, чији је акценат на студирању дејствености (*agency*), могли посматрати као метод како би се релативно статични структурални приступи могли учинити динамичнијим. И модел социјалног простора Пјера Бурдијеа би се онда могао посматрати на само као мапа ресурса које класе и класне фракције имају на располагању, него и као мапа њихових свакодневних пракси и на тај начин постати пут за анализу социјалних промена.

У другом тексту у овом тематском броју часописа *Südosteuropa*, *Thriving and Surviving Activities of Households During the Crisis Period. Empirical Evidence from Southeastern Europe*, анализиране су типичне активности које чине стратегије домаћинстава и њихове детерминанте. Уобичајена подела стратегија домаћинстава јесте она која их дели на „офанзивне" или „активне" стратегије које унапређују положај домаћинстава и „дефанзивне" или „пасивне" активности које обезбеђују његов опстанак у отежаним условима.

У тексту Ајше Џејн Хачинсон (Aisha Jane Hutchinson) на који се аутори чланка позивају, ове активности домаћинства су посматране у континууму – од оних које не успевају да обезбеде задовољење потреба чланова домаћинства и репродукцију њиховог друштвеног положаја (*not surviving*), преко оних које просто успевају да тренутно одговоре на опасности и обезбеде опстанак домаћинства (*surviving*), до оних које гарантују мирну егзистенцију без напредовања (*coping*), те оних који означавају побољшање егзистенцијалне ситуације домаћинства и њихово напредовање (*thriving*).

Анализа података из четири земље југоисточне Европе је међутим показала да велики број домаћинстава у својим стратегијама, у ствари, комбинује активности „преживљавања" (продаје ствари и некретнина, трошења штедње или позајмљивања новца) са активностима „напредовања" (попут инвестирања, смањивања дугова, куповине некретнина и аутомобила). А резултати су показали да то да ли ће једна или друга група активности доминирати у њиховим стратегијама, зависи од укупног економског капитала домаћинства или и од њиховог социјалног капитала – нивоа генералног поверења и обима неформалних социјалних мрежа које могу да ангажују.

Оба текста показују не само добру информисаност у погледу претходних истраживања стратегија домаћинстава, него висок степен теоријске и методолошке иновативности, те је вероватно да ће бити инспирација истраживачима који се баве проучавањем ових друштвених феномена.

T. Katz-Gerro, P. Cvetičanin and A. Leguina (2017), Consumption and Social Change: Sustainable Lifestyles in Times of Economic Crisis, in: Social Change and the Coming of Post-Consumer Society. Theoretical Advances and Policy Implications, (edited by: Maurie J. Cohen, Halina Szejnwald Brown and Philip J. Vergragt), London and New York, Routledge, Taylor and Francis Group, strane 95–123.

Пошавши од података из истог истраживања реализованог у оквиру SCOPES програма Швајцарске националне научне фондације, текст *Sustainable lifestyles in times of economic crisis* који је објављен у зборнику *Social Change and the Coming of Post-Consumer Society: Theoretical advances and policy implications* бави се другом темом, наиме променом стилова живота четири друштва југоисточне Европе у периоду економске кризе. Бројна истраживања показују да су управо периоди економских криза ти у којима долази до значајнијих промена стилова потрошње, као и да то може водити дугорочнијим социо-културним трансформацијама.

У тексту су анализиране три групе питања на основу који су реконструисани стилови живота домаћинстава, процењивана њихова одрживост и стратегије борбе против економске кризе. Најпре, била је ту група питања о томе како је економска криза из 2008. године утицала на њихову економску ситуацију: које промене у својим стиловима потрошње виде испитаници у поређењу са ситуацијом од пре пет година (истраживање је рађено почетком 2015. године); да ли сматрају да су им приходи довољни за подмиривање потреба; и које су све активности преузимали у периоду

економске кризе, у распону од позајмљивања новца, распродаје кућних добара до инвестирања у нове послове и куповине некретнина. Друга група питања односила се на продукционе активности домаћинстава – главне изворе прихода, допунске послове које чланови домаћинства обављају; властиту производњу хране и других добара или пак добијања хране од родитеља и рођака који живе на селу. Трећа група се тицала типова и начина потрошње током кризе: да ли су морали да промене начин исхране, редукују куповину одеће и обуће; смање обим путовања, културно-рекреативних активност или не.

Резултати су показали да је у сва четири друштва у којима је истраживање рађено, у периоду економске кризе дошло до значајног смањивања потрошње – више од једне четвртине испитаника је сведочило о томе да су били приморани да промене начин исхране (смање употребу меса, као и количину свежег воћа и поврћа), као и да су редуковали куповину производа за одржавање хигијене. Око 40% испитаника у Босни и Херцеговини и Словенији и више од 50% испитаника у Србији и Хрватској је било приморано да редукује куповину одеће и обуће, породичне изласке у ресторане, као и одласке на летовања, зимовања и обим путовања генерално. Са изузетком Словеније, око 40% испитаника у друге три земље је смањило обим културних и рекреационих активности. Паралелно с тим, више од половине испитаника се укључило у неки облик неформалне економије – у распону од допунских, неформалних облика зараде, до властите производње хране малог обима.

Полазећи од ових података, у тексту су идентификоване две основне димензије које су у овом периоду структурисале стилове живота чланова домаћинстава: 1) то да ли су̀ домаћинства првенствено производне или потрошачке јединице; и 2) да ли су у односу на економску кризу имале проактиван или реактиван приступ. На основу тога је онда кластерском анализом идентификовано пет различитих група домаћинстава: 1) продуктивна проактивна домаћинства; 2) продуктивна реактивна домаћинства; 3) потрошачка проактивна домаћинства; 4) потрошачка реактивна домаћинства и 5) домаћинства која имају мешовите карактеристике. Потом су испитиване њихове класне карактеристике, образовни ниво њихових чланова и географски распоред у анализираним земљама.

Анализе су показале да су само групе домаћинстава са значајним обимом капитала (оне чији су чланови имали вишеструке изворе редовних прихода од сталних занимања са пуним радним временом; чији чланови обављају стручњачке или менаџерске послове и који имају висок ниво образовања) остале релативно неугрожене економском кризом. На другој страни, сва друга домаћинства су била принуђена да значајно мењају своје стилове живота – и у погледу продукционих активности и погледу обима и стилова потрошње – односно, подела између одрживих и неодрживих стилова живота у периоду економске кризе јасно је следила класне поделе у овим друштвима.

Феномени анализирани у овој тексту често су предмет економских анализа, али је њихова социолошка анализа код нас релативно ретка. Посебан квалитет представља иновативна методологија, које је вероватно и омогућила да се текст нађе у овако престижном зборнику.

P. Cvetičanin, M. Popovikj and M. Jovanović, (2019), Informality in the Western Balkans: a culture, a contextual rational choice, or both?, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 19, Issue 4, strane 585–604

Текст *Informality in the Western Balkans: a culture, a contextual rational choice, or both?* објављен у часопису *Southeast European and Black Sea Studies* представља, за сада, последњу фазу у истраживачком опусу кандидата. Написан је на основу података из Horizon 2020 пројекта *Closing the Gap between Formal and Informal Institutions in the Balk*ans чија је основна тема била улога коју неформалне институције, мреже и праксе играју у процесу европских интеграција земаља Западног Балкана. Централно истраживачко питање пројекта било је у којој мери хармонизација и транспозиција правила и регулација Европске уније у правне, политичке и економске системе друштава Западног Балкана доводи до суштинских промена у праксама и процедурама које се у њима примењују, или пак, да ли ова „увезена" правила и норме остају само „празне љуштуре" које имају мало утицаја на свакодневни живот.

Основна тема самог чланка везана је за дебату о томе да ли су неформалне праксе које су свеприсутне у овим друштвима последица специфичне „културе неформалности", као последице одређених историјских околности – вишевековне отоманске владавине, закаснеле модернизације и наслеђа социјализма, или се пак ради о „контекстуалном рационалном избору", изнуђеном прилагођавању друштвеном контексту насталом у процесу постсоцијалистичке транзиције.

У покушају да одговоре на ово питање, аутори су најпре анализирали перцепције неформалности (перцепције грађана друштава Западног Балкана о томе колико су раширени неформални начини поступања у њима); затим нивое генералног поверења, поверења у институције и персоналног поверења; ставове испитаника према неформалности (прихватање и оправдавање или одбацивање и осуда); и на крају неформалне праксе самих испитаника (које су били вољни да признају).

У другом кораку учињен је покушај да се коришћењем анализе вишеструких подударања (MCA) и хијерархијске кластер анализе (HCA) идентификују групе које деле сличан генерални однос према неформалности. Идентификоване су три такве групе, означене као „Промотери неформалности", „Реалисти" и „Наивни". „Промотери неформалности" перципирају неформалне праксе као свеприсутне у њиховим друштвима, карактерише их низак ниво генералног поверења и поверења у институције, те не покушавају да се супротставе струји, већ напротив оправдавају коришћење неформалних пракси, а и сами их користе. Ову групу су аутори текста третирали као пример усвајања културе неформалности. „Реалисти" су њима слични утолико што описују властита друштва као у потпуности прожета неформалним праксама и признају да их повремено користе и сами, али не оправдавају њихово коришћење. Аутори су у тексту ову групу третирали као израз „контекстуалног рационалног избора". И на крају, трећу групу чине „Наивни" који или не перципирају присуство неформалних пракси у властитим друштвима или се претварају да их не перципирају, а изразито су против њиховог коришћења.

У финалном делу текста аутори су покушали да дају одговор на основно истраживачко питање – да ли су неформалне праксе израз традиционалне културе неформалности која постоји у овим друштвима или су више резултат прилагођавања савременом транзицијском контексту - користећи регресионе анализе. Резултати су показали да су диспозиције испитаника (њихове перцепције неформалности, ставови према

неформалности и ниво поверења у институције) представљају добар предиктор њихових неформалних пракси, а да њихов класни положај (мерен обимом економског, културног и социјалног капитала) то није – односно да су неформалне праксе присутне код припадника свих друштвених класа.

Од елемената које чине диспозиције испитаника, показало се да и њихове перцепције раширености неформалних пракси у друштву и њихови ставови о тиме да ли је коришћење неформалних пракси оправдано били подједнако снажни предиктори, те добијени резултати сведоче о томе да и традиционална култура неформалности и прилагођавање новом контексту имају своју улогу у генерисању неформалних пракси у друштвима Западног Балкана.

Овај текст има шири значај у истраживачким активностима кандидата, утолико што се односи на улогу коју социјални капитал игра у друштвима региона, што је такође предмет његових студија у последњој декади. Текст је теоријски добро фундиран, а посебан квалитет чине обим емпиријске грађе - 6.040 испитаника из шест друштава Западног Балкана - и високо софистициране статистичке методе које су коришћене.

ИНДЕКС НАУЧНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ НАКОН ПРЕТХОДНОГ ИЗБОРА

Категорија	M14	M21	M23	M42	M54	**Укупно**
Број радова	1	1	2	1	1	**6**
Број бодова	5	8	8	7	2	**30**

НАУЧНИ РАД – ПУБЛИКАЦИЈЕ ДО ПРЕТХОДНОГ ИЗБОРА

Пре претходног избора др Предраг Цветичанин је био аутор четири монографије, једне индивидуалне и једне колективне монографске студије, а уредио је још четири тематска зборника на енглеском језику и две студије јавне политике. Ауторске монографије укључују студије: 1*)* П. Цветичанин (2012), *Стратешки планови културних установа из југоисточне Србије*; 2) П. Цветичанин и М. Миланков (2011), *Културне праксе грађана Србије*; 3) П. Цветичанин (2007), *Културне потребе, навике и укус грађана Србије и Македоније* и 4) П. Цветичанин (2005), *Испитивање капацитета НВО из јужне и источне Србије*, а монографске студије 1) П. Цветичанин (2012), *Културне праксе у Боки Которској*; и 2) колективна монографска студија: *Диференцирање културних манифестација у циљу развоја културног туризма у Војводини* (2014), коју је, као први аутор, др Предраг Цветичанин написао са коауторима И. Мишковић, С. Милошевићем и И. Шкрбић. Четири тематска зборника чији је уредник био укључују зборнике 1) *A Life for Tomorrow: Social Transformations in South-East Europe* (2015), (ур. П. Цветичанин, И. Мангова и Н. Марковикј); 2) *Us and Them: Symbolic Divisions in Western Balkan Societies* (2013), (ур. И. Спасић и П. Цветичанин); 3) *Social and Cultural Capital in Western Balkan Societies* (2012), (ур. П. Цветичанин и А. Бирешев); и 4) *Social and Cultural Capital in Serbia* (2012), (ур. П Цветичанин). Поред тога, др Цветичанин је био модератор израде стратегија културног развоја Града Ниша и општине Котор и уредио је две студије јавне политике у којима су изложени резултати стратешког планирања: *Стратегија културног развоја града Ниша од 2012. до 2015. године* (2012), и *Прилози за програм развоја културе општине Котор 2012. – 2016.* (2012)

Кандидат је у пријави навео још шест текстова у тематским зборницима, два текста у међународним часописима и два текста у домаћим часописима. Публикације у тематским зборницима укључују текстове: 1) P. Cvetičanin, M. Popovikj and J. Nedeljković (2015), Who Likes This Change? Perception and Evaluation of Socio-economic Changes in Western Balkan Societies, у тематском зборнику: *A Life for Tomorrow: Social Tranformations in South-East Europe*; 2) P. Cvetičanin, J. Nedeljković i N. Krstić (2013): Social Space in Serbia, у зборнику: *Stagnation and Drift in the Western Balkans. The Challenges of Political, Economic and Social Change;* 3) П. Цветичанин и М. Петровић (2013): Капацитети, праксе и проблеми научно-истраживачке заједнице у Србији, у зборнику: *Истраживања у области друштвених наука у Србији: преглед стања, карактеристични проблеми и препоруке*; 4) P. Cvetičanin (2012): Bourdieu's Theory of Practice, у зборнику: *Social and Cultural Capital in Serbia*; 5) P. Cvetičanin, J. Nedeljković i N. Krstić (2012), The Cultural Map of Serbia or Reconstruction of the Field of Cultural Practices in Serbia, у зборнику: *Social and Cultural Capital in Serbia;* и 6) П. Цветичанин (2011), Де/централизација културе у Србији, у: *Домети транзиције од социјализма ка капитализму.*

Два чланка у међународним часописима су: 1) P. Cvetičanin, D. Gavrilović and I. Spasić (2014), Strategies and Tactics in Social Space: The Case of Serbia. *Social Science Information/Information sur les Sciences Sociales*, 53 (2) str. 213-239 и 2) P. Cvetičanin and M. Popescu (2011), The Art of Making Classes in Serbia: Another Particular Case of the Possible, *Poetics*, 39 (2011), str. 444–468. У домаћим часописима су објављени текстови: 1) П. Цветичанин (2011), Ванинституционални актери културне политике у Србији, Црној Гори и Македонији, *Култура*, број 130, str. 265–289 и 2) P, Cvetičanin (1996) Sociology of Art as Deciphering Society Through Medium of Art, *Facta Universitatis*, str. 76 – 83.

С обзиром на то да кандидат свакако има довољно бодова за избор у предложено звање, комисија је применила рестриктивни принцип и од публикација пре претходног избора бодовала само студије и текстове око којих су се сви њени чланови сложили да недвосмислено одговарају категоризацији датој у Правилнику о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача (Службени гласник РС, број 24/2016 і 21/2017)

Пуни библиографски подаци о публикацији	**М…**	**Број бодова**
М10 (М11, 12……М18)		
P. Cvetičanin, M. Popovikj and J. Nedeljković (2015), Who Likes This Change? Perception and Evaluation of Socio-economic Changes in Western Balkan Societies, u: *A Life for Tomorrow: Social Tranformations in South-East Europe*, ed. Predrag Cvetičanin, Ilina Mangova and Nenad Markovikj, Skopje: Institut for Democracy Societas Civilis, 278 страна, формат Б5, ISBN 978-608-4775-04-1, strane 11-95	**М14**	**5**

P. Cvetičanin, J. Nedeljković i N. Krstić (2013): *Social Space in Serbia, u: Stagnation and Drift in the Western Balkans. The Challenges of Political, Economic and Social Change*, ed. Clair Gordon, Marko Kmezić and Jasmina Opardija, Bern, Berlin, Bruxelles, Frankfurt am Main, New York, Oxford, Wien, Peter Lang, ISBN 978-303-4311-52-6, strane 117-141	**M14**	**5**
M20 (M21,22…….M28)		
P. Cvetičanin and M. Popescu (2011), The Art of Making Classes in Serbia: Another Particular Case of the Possible, *Poetics*, 39 (2011), strane 444–468, https://doi.org/10.1016/j.poetic.2011.09.006	**M21**	**8**
P. Cvetičanin, D. Gavrilović and I. Spasić (2014), Strategies and Tactics in Social Space: The Case of Serbia. *Social Science Information/Information sur les Sciences Sociales*, 53 (2) strane 213-239, https://doi.org/10.1177/0539018413517182	**M22**	**5**
M40 (M41,42…….M48)		
П. Цветичанин и М. Миланков (2011), *Културне праксе грађана Србије*, Завод за проучавање културног развитка, 122 стране, формат А4, ISBN 978-86-81529-34-8	**M42**	**7**
П. Цветичанин (2007), *Културне потребе, навике и укус грађана Србије и Македоније*, Одбор за грађанску иницијативу, Ниш, 250 страна, формат Б5, ISBN 978-86-83561-14-8	**M42**	**7**
П. Цветичанин (2012), *Културне праксе у Боки Которској* (2012), Expeditio, Котор, 2012, страна 74, формат А4, ISBN 978-9940-502-10-2	**M43**	**5**
П. Цветичанин и М. Петровић (2013): Kapaciteti, prakse i problemi naučno-istraživačke zajednice u Srbiji u: *Istraživanja u oblasti društvenih nauka u Srbiji: pregled stanja, karakteristični problem i preporuke*, Beograd, Institut ekonomskih nauka, ISBN 978-86-89465-04-4, стр. 16–78	**M45**	**1,5**
П. Цветичанин (2011), Ванинституционални актери културне политике у Србији, Црној Гори и Македонији, приређивач др Весна Ђукић, *Култура*, број 130, Београд, str. 265–289, ISSN: 0023-5164	**M53**	**1**

ИНДЕКС НАУЧНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ ОД ПРВОГ ИЗБОРА - УКУПНО

Категорија	M14	M21	M22	M23	M42	M43	M45	M53	M54	**Укупно**
Број радова	3	2	1	2	3	1	1	1	1	**15**
Број бодова	15	16	5	8	21	5	1,5	1	2	**74,5**

УЧЕШЋЕ У НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИМ ПРОЈЕКТИМА

Научно-истраживачка делатност др Предрага Цветичанина је веома развијена – посебно се истиче његово учешће у међународним истраживачким пројектима, а у периоду од последњег избора учешће у два Horizon 2020 пројекта: *European Inventory of Societal Values of Culture as a Basis for Inclusive Cultural Policies in the Globalizing World* („Европски инвентар социјалних вредности културе као основа за инклузивне културне политике у глобализујућем свету“) (број 870691) и *Closing the Gap Between Formal and Informal Institutions in the Balkans* („Премошћавање јаза између формалних и неформалних институција на Балкану“) (No. 693537). Поред тога, др Цветичанин тренутно учествује у билатералном пројекту *Развијање вишедимензионалног модела истраживања друштвених неједнакости* број 337-00-205/2019-09/10, у коме, у оквиру заједничког програма Министарство просвете и науке Републике Србије и Министарство знаности Републике Хрватске, истраживачи са Универзитета у Нишу сарађују са истраживачима са Института друштвених наука „Иво Пилар“ из Сплита, а био је ангажован као истраживач и у регионалним пројектима *The Socio-economic Status and the Lifestyle/Workstyle of the Employed/Engaged in the Civic Cultural Sector of South-East European Societies* („Социо-економски статус и стилови живота/стилови рада у цивилном сектору у културу у друштвима југоисточне Европе“) и *Life-strategies and survival strategies of the households and individuals in South-East European Societies in the period of economic crisis* („Животне стратегије и стратегије преживљавања домаћинстава и појединаца у друштвима југоисточне Европе у периоду економске кризе“).

Период	**Назив научног пројекта**	**Носилац научног пројекта/финансијер**
2020 - 2023	*European Inventory of Societal Values of Culture as a Basis for Inclusive Cultural Policies in the Globalizing World* („Европски инвентар социјалних вредности културе као основа за инклузивне културне политике у глобализујућем свету“)	Horizon 2020 пројекат број 870691, финансијер Европска комисија, носилац научно-истраживачког пројекта Erasmus University из Ротердама
2019 - 2021	*Развијање вишедимензионалног модела истраживања друштвених неједнакости*	Финансијери пројекта су Министарство просвете и науке Републике Србије и Министарство знаности Републике Хрватске, а носиоци пројекта Универзитет у Нишу и Институт друштвених знаности „Иво Пилар“ из Сплита

2016 – 2019	*Closing the Gap Between Formal and Informal Institutions in the Balkans* („Премошћавање јаза између формалних и неформалних институција на Балкану“)	Horizon 2020 пројекат број 693537, финансијер Европска комисија, носилац научно-истраживачког пројекта University College London
2016 – 2017	*The Socio-economic Status and the Lifestyle/Workstyle of the Employed/Engaged in the Civic Cultural Sector of South-East European Societies* („Социо-економски статус и стилови живота/стилови рада у цивилном сектору у културу у друштвима југоисточне Европе“)	Финансијер пројекта била је Регионална платформа за културу „Кооператива“, а носилац пројекта Асоцијација Независне културне сцене Србије (НКСС)
2014 – 2016	*Life-strategies and survival strategies of the households and individuals in South-East European Societies in the period of economic crisis* („Животне стратегије и стратегије преживљавања домаћинстава и појединаца у друштвима југоисточне Европе у периоду економске кризе“)	Финансијер пројекта била је Швајцарска национална фондација за науку (Swiss National Science Foundation – SNSF), а носилац пројекта био је University of Zurich

ИЗЛАГАЊА НА МЕЂУНАРОДНИМ НАУЧНИМ СКУПОВИМА

У периоду од претходног избора др Предраг Цветичанин је учествовао и презентирао своје радове на осам међународних конференција, од којих су неке (попут конференција Европске социолошке асоцијације или конференција *Rising Inequalities* у Паризу и *Doing Research on Participation: Methods and Data for Understanding Everyday Participation* у Манчестеру) биле највишег квалитета, уз учешће неких од најпознатијих имена савремене социологије.

Датум	Наслов излагања	Назив научног скупа, организатор и место одржавања
28. и 29. септембар 2019. године	*Captured States or Captured Societies?* (ко-аутори др Немања Крстић и Јован Близнаковски)	Међународна конференција *Conflicts, Stability, Democracy* одржана у Београду у организацији Удружења за политичке науке Србије и Балканског удружења за политичке науке
Од 4. до 7. септембра 2018. године	*Civic Sector in the Field of Cultural Production in Serbia*	Међународна конференција Истраживачких мрежа за социологију културе и социологију уметности Европске социолошке асоцијације (ESA) *Creative Locations: Art, Culture and the City*, која је одржана на Малти

4. i 5. октобар 2018. године	*The Third Axis – Habitus, Mobility and Cultural Practices* (ко-аутор др Жељка Здравковић)	Међународна конференција *Rising Inequalities III,* одржана у Паризу у организацији Centre Universitaire de Norvege a Paris (CUNP) и Centre Européen de Sociologie et de Science Politique de la Sorbonne (CESSP).
Од 29. августа до 1. септембра 2017. године	*Culture of Austerity, Household Survival Strategies and Revival of Mechanical Solidarity* (ко-аутор Немања Крстић)	XIII Конгрес Европске социолошке асоцијације (ESA) у Атини *(Un)Making Europe: Capitalism, Solidaries, Subjectivities*
Од 29. августа до 1. септембра 2017. године	*Clientelism in the Age of State Capture: A View on the Western Balkans* (ko-autori Миша Поповикј и Марија Стефановић)	XIII Конгрес Европске социолошке асоцијације у Атини *(Un)Making Europe: Capitalism, Solidaries, Subjectivities*
25. и 26. мај 2016. године	*Are There Really Any Cultural Inactives?*	Међународна конференција *Doing Research on Participation: Methods and Data for Understanding Everyday Participation*, одржана у Манчестеру у организацији Универзитета у Манчестеру (у оквиру пројекта Understanding Everyday Participation)
25. и 26. новембар 2016. године	*Typology of Household Strategies in four South-East European Countries* (ко-аутори Мирко Петрић, Инга Томић-Колудровић и Миран Лаврич)	Међународна конференција *Surviving in Post-socialism: Implications for Policy Makers*, која је одржана у Љубљани у организацији Центра за проучавање пост-социјалистичких друштава и фондације *Friedrich Ebert Stiftung*
25. и 26. јун 2016. године	*Hybridity of Social Structure in South-East European Societies* (ко-аутори Инга Томић-Колудровић, Мирко Петрић и Adrian Leguina	Међународна конференција *Post-socialism: Hybridity, Continuity and Change*, одржана у Новом Саду у организацији Универзитета у Цириху и Центра за емпиријске студије културе југоисточне Европе
3. и 4. октобар 2015. године	*Household strategies in different parts of social space in South-East European societies* (ко-аутори Инга Томић-Колудровић и Мирко Петрић)	Међународна конференција Freedom & Necessity: Class Differences, Lifestyles and Coping Strategies in the Times of Economic Crisis одржана у Сплиту у организацији Универзитета у Цириху и Института за друштвене знаности „Иво Пилар“

ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ У РАЗВОЈУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА НА ФАКУЛТЕТУ

(менторства и резултати у обезбеђивању наставног подмлатка у ужој уметничкој / научној области за коју је конкурс објављен)

У периоду од последњег избора др Предраг Цветичанин је био ментор за израду осам мастер радова и члан комисија за оцену и одбрану седам докторских дисертација. С обзиром на то да му као социологу, рад на матичном факултету на коме се школују уметници (сликари, графички дизајнери и музичари), не пружа могућност за менторско ангажовање или ангажовање у одбрани докторских радова, посебно бисмо нагласили бројност менторских радова и учесталост ангажовања са других факултета у земљи за учешће у комисијама за оцену и одбрану докторских радова.

Менторства у изради мастер радова:

1. Студент Daniel Palacios González, назив мастер рада: *From democratization of culture to cultural democracy: Comparing different types of community sociocultural centres in Madrid*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 26. октобра 2015. године;
2. Студент Душан Медин, назив мастер рада: *Cultural Scene Actors in Petrovac na moru (Montenegro): Their Past and Current Situation with Possible Strategies for Further Development*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 26. октобра 2015. године;
3. Студенткиња Мирјана Брзаковић, назив мастер рада: *Safeguarding of Intangible Cultural Heritage in Serbia – Analysis of the Current State of Affairs and Policy Recommendations*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 26. октобра 2015. године;
4. Студенткиња Аница Стојановић, назив мастер рада: *Regulation of the Rights of Precarious Cultural Workers in South-East Europe*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 31. октобра 2016. године;
5. Студенткиња Кристина Радовић, назив мастер рада: *Partnerships as strategies of cultural policy for sustainable development of cultural heritage*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 31. октобра 2016. године;
6. Студенткиња Милица Лундин, назив мастер рада: *Instruments of Cultural Policy in Sweden and their Effects on Swedish Contemporary Musical Culture*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 2. новембра 2017. године;
7. Студенткиња Сања Лазић, назив мастер рада: *Artist Residency Programs in Rural Areas in Serbia: New Organizational Models*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 2. новембра 2017. године;
8. Студенткиња Ивана Ивановић, назив мастер рада: *Intercult(uralism): Immigrants' religion as a factor of intercultural dialogue: Attitudes in French media, with particular regard to the immigrants from Maghreb countries*, одбрана мастер рада на UNESCO катедри за културну политику и менаџмент у Београду је одржана 30. октобра 2018. године.

Чланство у комисијама за оцену и одбрану докторских дисертација:

1. Студенткиња Тања Костић, назив докторске дисертације: *Предузетнички дух у институционалном систему културе – од административног до предузетничког менаџмента музејских установа*, ментор проф. др Милена Драгићевић-Шешић, одбрана докторске дисертације је одржана на Универзитету уметности (интердисциплинарне студије) 14. априла 2016. године;
2. Студент Горан Томка, назив докторске дисертације: *Публика као дискурзивна формација система културне продукције*, ментор проф. др Милена Драгићевић-Шешић, одбрана докторске дисертације је одржана на Факултету драмских уметности у Београду 10. маја 2016. године;
3. Студенткиња Ана Стојановић, назив докторске дисертације: *Културолошки значај евалуације за повећање учешћа грађана у културном животу локалне заједнице*, ментор проф. др Весна Ђукић, одбрана докторске дисертације је одржана на Факултету драмских уметности у Београду 27. септембра 2016;
4. Студенткиња Душица Драгин, назив докторске дисертације: *Плански агенси социјализације: школа, позориште и медији и њихов утицај на развој интересовања ученика средње школе за позориште*, ментор проф. др Весна Ђукић, одбрана докторске дисертације је одржана на Факултету драмских уметности у Београду 24. априла 2017. године;
5. Студенткиња Милена Стефановић, назив докторске дисертације: *Принципи новом јавног менаџмента у култури: инструмент развоја или стандардизације*, ментор проф. др Милена Драгићевић-Шешић, одбрана докторске дисертације је одржана на Факултету драмских уметности у Београду 5 априла 2018. године;
6. Студенткиња Биљана Тануровска – Кјулаковски, назив докторске дисертације: *Theory of Institutions and cultural policies for contemporary performative practices*, ментор проф. др Милена Драгићевић-Шешић, одбрана докторске дисертације је одржана на Факултету драмских уметности у Београду 29. септембра 2018. године;
7. Студент Немања Крстић, назив докторске дисертације: *Репродукција симболичких граница кроз породичне праксе у Србији*, ментор проф. др Смиљка Томановић, одбрана докторске дисертације је одржана на Филозофском факултету у Београду 29. октобра 2018. године.

ПРЕГЛЕД ЕЛЕМЕНАТА ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

(елементи доприноса академској и широј заједници прописани чланом 4. Ближих критеријума за избор у звања наставника Универзитета у Нишу)

Рецензирање радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција);

У периоду од последњег избора др Предраг Цветичанин је био ангажован као рецензент за једну енциклопедију међународног значаја и седам текстова у престижним међународним и домаћим часописима:

1. Издавач: UCL Press, назив књиге: *The Global Encyclopedia of Informality I u II*, децембар 2016. године;
2. Издавач: часопис European Journal of Education (Велика Британија), назив текста: *The Embodiment of Class in the Croatian VET School System*, мај 2016. године;
3. Издавач: Часопис Poetics (Холандија), Назив текста: *Are "cultural experts" snobs? Artistic tastes and boundary drawing among Russian university students*, август 2017. године;
4. Издавач: Часопис Социологија (Србија), Назив текста *Good Comedy and the limits of humor: The Reception of Da Ali G Show*, мај 2018. године;
5. Издавач: The British Journal of Sociology (Velika Britanija), назив текста *The Discreet Charm of the Children of the Bourgeoisie: Economic Capital and its Symbolic Expressions at an Elite Business School*, јул 2018. године;
6. Издавач: часопис Теме (Србија), naziv teksta: *Cultural Participation of Citizens: The Case of Bor*, април 2019. године;
7. Издавач: Часопис Poetics (Холандија), назив текста: *Structure and historicity of cultural tastes*, novembar 2019,
8. Издавач: часопис Теме (Србија), назив текста *Public Role of the (Public) Theatre*, mart 2020.

Организација и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова

У периоду од избора у статус доцента, кандидат је био члан организационог одбора за две међународне конференције одржане у оквиру пројекта *Life-strategies and survival strategies of the households and individuals in South-East European Societies in the period of economic crisis,* којим је руководио Универзитет у Цириху:

1. Конференције *Freedom & Necessity: Class Differences, Lifestyles and Coping Strategies in the Times of Economic Crisis* коју су 3. и 4. октобра 2015. године у Сплиту организовали Универзитет у Цириху и Институт друштвених знаности Иво Пилар;

2. Конференције *Post-socialism: Hybridity, Continuity and Change* коју су заједно организовали Универзитет у Цириху и Центар за емпиријске студије културе југоисточне Европе 25. и 26. јуна 2016. године у Новом Саду.

Учешће у раду тела факултета и универзитета;

Др Предраг Цветичанин је члан редакције Издавачког центра Факултета уметности из Ниша

Учешће у раду значајних тела заједнице и професионалних организација;

Од стручних удружења на међународном нивоу, др Предраг Цветичанин је члан Европске социолошке асоцијације (ESA) од 2005. године, а од 2015. је члан Управног одбора истраживачке мреже за социологију културе Европске социолошке асоцијације. Од домаћих стручних удружења члан је Социолошког научног друштва Србије од његовог оснивања 2019. године.

Креативне активности које показују професионална достигнућа наставника и доприносе унапређењу Универзитета као заједнице засноване на учењу.

У оквиру припрема Града Новог Сада за конкурисање за Европску престоницу културе 2021. године, др Предраг Цветичанин је, са др Гораном Томком и др Иваном Волић, модерирао и написао Стратегију културног развоја града Новог Сада за период 2016. – 2026. године, која је усвојена на VI седници Скупштине Града Новог Сада одржаној 2: септембра 2016. године;

Од стране Европског фонда за Балкан др Цветичанин је био ангажован да у оквиру Берлинског процеса, заједно са др Миленом Стефановић, припреми текст о могућој улози културе у регионалном повезивању и помирењу. Текст под називом *Against Embellishments: for Long-term Mechanisms of Cultural Cooperation in South-East Europe* презентован је на Самиту Европске Уније посвећеном Западном Балкану одржаном u Poznanju (Пољска) јула 2019. године;

У оквиру Еразмус+ КА 107 програма мобилности наставног особља који заједнички реализују Université Lumière Lyon 2 и Универзитет уметности из Београда, др Цветичанин је два пута био ангажован као предавач у делу активности одржаних у Лиону, у Француској. Први пут од 21. до 24. фебруара 2018. године на семинару *Културна политика градова*, а други пут од 21. до 25. марта 2019. године на семинару *Дилеме културне политике*, оба организована на Université Lumière Lyon 2;

Као део *Пројекта 33 - Стратешког планирања установа културе у Новом Саду* којим је руководио Универзитет уметности у Београду, др Цветичанин је био ангажован као предавач у едукативном делу програма https://projekat33.wordpress.com/program/, а потом у периоду од априла до августа 2019. године и као модератор израде стратешког плана Историјског архива Новог Сада.

МИШЉЕЊЕ КОМИСИЈЕ
О НАУЧНОМ РАДУ УЧЕСНИКА КОНКУРСА

Имајући у виду укупну научно-стручну и педагошку делатност кандидата, Комисија сматра да доцент др Предраг Цветичанин **испуњава све услове за избор у звање ванредни професор**, који су прописани Законом о високом образовању Републике Србије, Статутом Универзитета у Нишу и Ближим критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу у пољу друштвено-хуманистичких наука („Гласник Универзитета у Нишу“ број 3/2017 и 7/2017).

Овај став Комисије базиран је на основу увида у документе пријаве, приложене доказе, као и на основу анализе приложених радова, који указују да су испуњени сви услови из члана 14 Ближих критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу:

1) испуњени услови за избор у звање доцент - што се може видети из Одлуке Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу, од 29.09.2015, број 8/18-01-007/15-004;

2) позитивно оцењено приступно предавање из уже научне области за коју се бира, уколико нема педагошко искуство

Кандидат има 25 година педагошког искуства на универзитету у раду са студентима на нивоу основних и мастер студија;

3) позитивна оцена педагошког рада која се утврђује у складу са чланом 13. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу;

4) остварене активности бар у три елемента доприноса широј академској заједници из члана 4. ових критеријума

Према достављеној документацији, кандидат др Предраг Цветичанин има бар шест елемената доприноса широј академској заједници који укључују:

а) Рецензирање радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција)

У периоду од последњег избора др Цветичанин је био ангажован као рецензент за једну енциклопедију међународног значаја и седам текстова у престижним међународним и домаћим часописима;

б) *Успешно извршавање задужења везаних за наставу, менторство, професионалне активности намењене као допринос локалној или широј заједници*

др Предраг Цветичанин је, у периоду од претходног избора, био ментор за израду осам мастер радова и члан комисија за оцену и одбрану седам докторских радова на универзитетима у Србији;

в) Организацију и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова

У периоду од избора у статус доцента, кандидат је био члан организационог одбора за две међународне конференције;

г) Учешће у раду тела факултета и универзитета:

Др Предраг Цветичанин је члан редакције Издавачког центра Факултета уметности из Ниша.

д) Учешће у раду значајних тела заједнице и професионалних организација:

Др Цветичанин је члан Европске социолошке асоцијације (ESA) од 2005. године, а од 2015. године је члан Управног одбора истраживачке мреже за социологију културе Европске социолошке асоцијације и члан Социолошког научног друштва Србије од његовог оснивања 2019. године.

ђ) *Креативне активности које показују професионална достигнућа наставника и доприносе унапређењу Универзитета као заједнице засноване на учењу:*

У периоду који је предмет евалуације, др Предраг Цветичанин је а) заједно са др Гораном Томком и др Иваном Волић, модерирао и написао *Стратегију културног развоја града Новог Сада за период 2016 – 2026. године*; б) био ангажован као предавач у едукативном делу пројекта у *Пројекта 33 - Стратешког планирања установа културе у Новом Саду*, а потом и као модератор израде стратешког плана Историјског архива Новог Сада; в) учествовао као предавач у оквиру Еразмус+ КА 107 пројекта који заједнички реализују Université Lumière Lyon 2 и Универзитет уметности из Београда; г) био ангажован од стране Европског фонда за Балкан да у оквиру Берлинског процеса, заједно са др Миленом Стефановић, припреми текст о могућој улози културе у регионалном повезивању и помирењу који презентован је на Самиту Европске Уније посвећеном Западном Балкану одржаном u Poznanju (Пољска) јула 2019. године.

5) Објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ИСБН бројем) из уже научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање –

У периоду од претходног избора, др Предраг Цветичанин је објавио научну монографију *Независне културне сцене у југоисточној Европи*, чији су издавачи Универзитет у Нишу, Факултет уметности у Нишу и СВЕН Ниш, формат А4, 167 страна, ISBN 978-86-85239-70-0, која је одлуком Наставно-уметничког већа Факултета уметности број 289/11, од 25.02.2020 одобрена за објављивање.

6) оригинално стручно остварење (пројекат или студија или патент или оригинални метод и сл.), односно руковођење или учешће у научним пројектима

Од претходног избора у звање, др Предраг Цветичанин је учествовао као истраживач у пет међународних научних пројеката – међу којима и два Horizon 2020 пројекта.

7) У последњих пет година најмање један рад објављен у часопису који издаје Универзитет у Нишу или факултет Универзитета у Нишу или са SCI листе, у којем је првопотписани аутор,

Објављен текст P. Cvetičanin (2019), Education as a Factor in the Development of Musical Taste, *Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education* Vol. 3, No 2, 2019, pp. 131 – 146. DOI: 10.22190/FUTLTE1902131C

8) од избора у претходно звање најмање два рада објављена у часописима категорије М21, или категорије М22, или категорије М23 од којих се један може заменити са два рада у часописима који се издају на енглеском, француском, немачком или руском језику, у којима је бар у једном раду првопотписани аутор.

Објављен један текст категорије М21 P. Cvetičanin, M. Popovikj and M. Jovanović, (2019), Informality in the Western Balkans: a culture, a contextual rational choice, or both?, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 19, Issue 4, 585–604. DOI: 10.1080/14683857.2019.1692427 - импакт фактор 1.723

Два текста на енглеском језику категорије М23, од којих је у једном кандидат први аутор:

P. Cvetičanin and M. Lavrič (2017), Typology of Household Strategies of Action in Four Countries of Southeastern Europe in a Period of Economic Crisis, *Südosteuropa*, volume 65, no. 3, pp 459–494. DOI: 10.1515/soeu-2017-0031; и

A. Efendić, P. Cvetičanin and I. Kumalić (2017), Thriving and Surviving Activities of Households During the Crisis Period. Empirical Evidence from Southeastern Europe, *Südosteuropa*, volume 65, no. 3, pp. 495–519. DOI: 10.1515/soeu-2017-0032

Један текст у рад у тематском зборнику међународног значаја – категорија М14

Tally Katz-Gerro, Predrag Cvetičanin and Adrian Leguina (2017), Consumption and Social Change: Sustainable Lifestyles in Times of Economic Crisis, in: *Social Change and the Coming of Post-Consumer Society. Theoretical Advances and Policy Implications*, (edited by: Maurie J. Cohen, Halina Szejnwald Brown and Phlip J. Vergragt), London and New York, Routledge, Taylor and Francis Group, pp. 95–123. DOI: 10.4324/9781315630168-8; ISBN 978-1-138-64205-8

9) најмање четири излагања на међународним или домаћим научним скуповима:

Др Предраг Цветичанин је у периоду након последњег избора учествовао и презентирао своје радове на 8 међународних научних конференција: 1) Конференцији *Conflicts, Stability, Democracy* коју су 28. и 29. септембра 2019. године заједнички организовали Удружење за политичке науке Србије и Балканско удружење за политичке науке; 2) На X конференцији Истраживачких мрежа за социологију културе и социологију уметности Европске социолошке асоцијације *Creative Locations: Art, Culture and the City*, која је одржана од 4. до 7. септембра 2018. године на Малти; 3) На конференцији *Rising Inequalities III* у Паризу, коју су 4 i 5. октобра 2018. године организовали *Centre Universitaire de Norvege a Paris* (CUNP) и *Centre Européen de Sociologie et de`Science Politique de la Sorbonne* (CESSP); 4) Na XIII конгресу Европске социолошке асоцијације у Атини *(Un)Making Europe: Capitalism, Solidaries, Subjectivities*, која је одржана од 29. августа до 1. септембра 2017. године; 5) На међународној конференцији *Doing Research on Participation: Methods and Data for Understanding Everyday Participation*, одржаној у Манчестеру 25. и 26. маја 2016. године; 6) На конференцији *Surviving in Post-socialism: Implications for Policy Makers*, која је одржана у Љубљани, 25. и 26. новембра 2016. године коју су заједнички организовали The Centre for the Study of Post-Socialist Societies и Friedrich Ebert Stiftung; 7) а конференцији *Post-socialism: Hybridity, Continuity and Change*, коју су заједно организовали Универзитет у Цириху и Центар за емпиријске студије културе југоисточне Европе 25. и 26. јуна 2016. године у Новом Саду и 8) На конференцији *Freedom & Necessity: Class Differences, Lifestyles and Coping Strategies in the Times of Economic Crisis* коју су 3. и 4. октобра 2015. године у Сплиту заједно организовали Универзитет у Цириху и Институт друштвених знаности Иво Пилар.

ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ
СА ПРЕДЛОГОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ (до 200 речи)

Комисија, на основу свега наведеног, за задовољством предлаже Изборном већу Факултета уметности у Нишу и Научно-стручном већу за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу да се **др Предраг Цветичанин изабере у звање ванредни професор за ужу научну област Социологија** на Факултету уметности Универзитета у Нишу.

Комисија у саставу:

председник Комисије

Др Ивана Спасић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

члан

Др Смиљка Томановић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

члан

др Драган Жунић, редовни професор Факултета уметности Универзитета у Нишу (у пензији)

ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ У НИШУ

Примљено: 03.08.2020.			
Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
	944		